

димъ мироточецъ, св. Елена царица, св. Анна царица, св. Владиславъ кралъ сърбски, св. млади Урошъ Неманчъ, св. Стефанъ Скриляновски, св. Георги Софийски и др. На лѣвата стѣна: св. Лазаръ сърбски, св. Милютинъ Софийски, Антонии и Теодосии и др. Не далече отъ манастирътъ са намиратъ двѣ постници. Въ едната постница са намира гробътъ на св. Ивана, а другата принадлежи на св. Лука бжлгарски. Въ втората постница са намира черкова, която носи название „Покровъ пр. Богородици.“

ЗА СТАРОБЖЛГАРСКАТА АЗБУКА.

Въ старобжлгарскиятъ езикъ ние намираме 42 гласни и сжгласни букви, които сж: а. к. в. г. д. е (и ѳ). ж. з. љ. и. і. к. л. м. н. о (и ѱ). п. р. с. т. оу. ф. х. ѿ. ц. ч. ш. џ. з. зи. ѡ. ѣ. ю. ж. ѡ. ѡ. ѡ. ѡ. ѡ. т. ѡ. в. Тие букви, като изключиме ѡ и з, въ старите времена сж са произносеиле така сжщо, както са произнасятъ и до днесъ. Така напримѣръ, буквата а като а (а), буквата к като б (бе), и т. н.; слѣдователно ние ще да поговориме тука само за оние гласни и сжгласни букви, които въ по-новите времена сж измѣнили своето първоначално произношение.

1) буквата зѣло (s) въ старобжлгарските памѣтници са е употрѣбляла само намѣсто цифра (6); но въ памѣтниците отъ XV-ятъ вѣкъ ние я намиралe вече въ множество думи, които сж захващатъ съ з, като напримѣръ, въ думите: звѣзда, селіе, свѣръ, сеница, и пр. Но тая буква и до днесъ още има отдѣленъ звукъ, ко-